

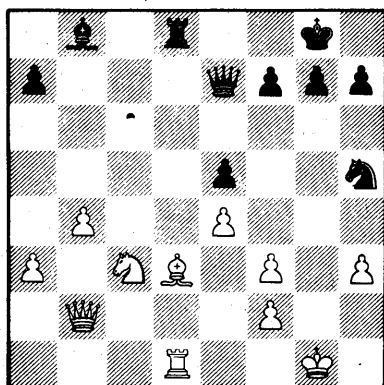
port

SCHAKEN

met Arno Henzen

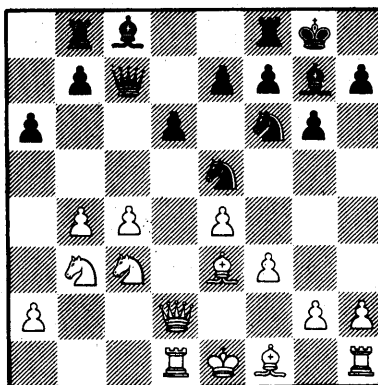
In de stelling: Wit: Kg2, Df4, Td6, Lg6; a2, b2, f2, g3. Zwart: Kg8, Dc7, Te1, Lc8, a7, b7, c6, h7 was de opgave hoe wit na 30... **Le6** had gewonnen. Het vervolg was dan geweest **31Lf5!** dreigend **Dg4+** met stukwinst waarna zwart geen bevredigende voortzetting meer heeft. Bijv.: **31... Ld5+ 32T: d5, D: f4 33Td8+** met stukwinst. Relatief het beste was nog **31... L:f5 32Tg6+, L:g6 33D:c7** en het eindspel dame tegen toren en loper is hier voor wit makkelijk gewonnen.

Op hoog niveau is de match om het wereldkampioenschap schaken alweer druk aan de gang. Het schaakminnend publiek wacht watertandend op de eerste winstpartij of het eerste incident. Dit schrijvende (1 aug.) zijn er pas 2 ronden gespeeld. Op regionaal niveau doet zich echter weinig tot niks en is het wachten op de Limburgse kampioenschappen die 23 aug. van start gaan. In deze sfeer daarom geen te zware kost; twee makkelijke opgaven en een leuk probleem.

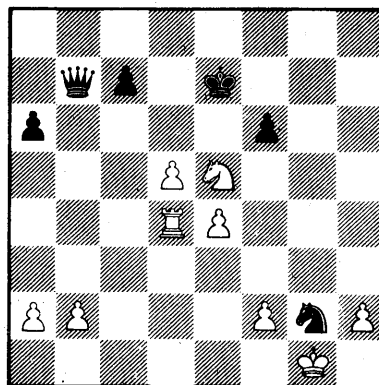

Als binnenkomertje gedacht. De diagramstelling is uit een partij tussen H. v.d. Lippe en H. Dam. De witte koningsstelling maakt een be-

droevende indruk. Dat vond de zwartspeler ook en maakte vlug een einde aan het witte lijden. Hoe?

Om de passieve openingsbehandeling van z'n tegenstander af te straffen was de witspeler oVergegaan tot actief handelen op de damevleugel. Na **c5** of bescheidener **Tc1** had hij goed gestaan. Er volgde echter **Pd5?** Waarom is deze zet niet goed?

In het clubblad van SVS trof ik het volgende aardige probleem aan onder het opschrift damejacht. Wit wint de dame voor de toren waarna het eindspel natuurlijk gewonnen is voor wit.